

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 72 (1)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Marta 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4101

SOCIETA ITALIANA ERNESTO BREDA, MILANO.

Automatsko vatreno oružje sa povratnom cevi.

Prijava od 30. aprila 1925.

Važi od 1. novembra 1925.

Traženo pravo prvenstva od 3. maja 1924. (Italija).

Poznato je, da dosadnja automatska vatrena oružja, kod kojih zatvarač za vreme vraćanja cevi ostaje zatvoren za put koji prelazi metak u unutrašnjosti cevi, imaju cilindar-zatvarač, koji stoji u čvrstoj vezi sa cevi i koji se vraća sa istom u komori (magacinu) oružja. Ovaj cilindar-zatvarač sadrži glavu zatvarača i sudejstvuje sa kočnicom, da bi se glava zatvarača držala u položaju zatvaranja.

Kod vatrenog oružja po ovom pronalasku cilindar zatvarač nije potreban, a glava zatvarača vezuje se za vreme vraćanja cevi neposredno sa ovom pomoću jedne kočnice, koja se otvara automatski pri kraju vraćanja cevi, da bi tako oslobođena glava mogla načiniti pokret za izbacivanje čaure, našta se cev ponovo vezuje sa glavom, čim se ova nalazi u položaju zatvaranja.

Na ovaj način dobijaju se poznata preimućstva vatrenog oružja sa ukočenom glavom, pri čem cilindar-zatvarač sa pripadajućom oprugom otpada, te se time postiže smanjenje težine i uprošćenje oružja.

Na priloženom nacrtu pokazana su šematički dva primera izvođenja pronalaska i to pokazuje sl. 1 šematički uzdužni presek dela oružja, u kome je predviđen kočioni raspored između cevi i glave.

Sl. 2 pokazuje sličan presek jednog drugog oblika izvođenja.

Sl. 3 presek po liniji 3—3 iz sl. 2.

U sl. 1 cev je snabdevena zapinjačem 3 koja se obrće u 4. Cev klizi u komori 2 radi lakšeg povraćanja. Zapinjača 3 ima

jedan ispadak koji ulazi u glavu 7, kao i jedan drugi ispadak 8, koji je određen za klizanje duž površine komore 2. Profil pomenute površine takav je da zapinjača 3 stoji u vezi sa glavom na izvesnom odstojanju, i potom omogućava okočivanje iste dejstvom opruge 9, koja je postavljena između cevi i zapinjače.

S pretpostavkom da se razni delovi nalaze u položaju iz sl. 1 u kome se drže jednom oprugom, (koja nije nacrtana) pri čem ova dela neposredno na glavu, tako da u trenutku palbe izaziva vraćanje glave 7 pritiskom eksplozivnih gasova. Glava 7, pri vraćanju povlači zapinjačem 3 vezanu cev 1, pri čem zapinjača 3, površinom 10, komore 2 sa ovom stoji u vezi. Čim su se cev i glava vratili, ispadak 8 klizi preko površine 11 komore i oslobodava glavu 7 dejstvom opruge 9, koja onda može načiniti hod za izbacivanje čaure. Potom se glava dejstvom nenacrane opruge tera napred, našta sledi ulaz novog metka, da najzad čim ovaj udari o zadnji deo cevi, ista metak gura napred i ponovo ga vezuje ispadkom 5, zapinjače 3, koja se kosinom 11 komore, na koju klizi ispadak 8, vraća u položaj hvatanja.

Na površini 11 nalazi se izdubljenje 12, u koje ulazi ispadak 8, da bi se cev sa zapinjačem za vreme hoda glave, kojim se izbacuje čaura, držala u otvorenom položaju, dok međutim nenacrana opruga vrši odkočivanje ispadaka iz izdubljenja 12, gura cev napred i izaziva hvatanje zapinjače.

Pomenuta veza između cevi i glave mo-

že se postići obrtnom kočionom napravom koja se slavlja u rad aksialnim pomeranjem raznih organa, kao što je naznačeno u izvođenju iz sl. 2 i 3.

U ovom slučaju cev 1 ima glavu 13, pomoću koje se cev hvata u aksialnom pravcu, pri čem se ne sprečava obrtanje; zatim ima flanšu 14, jedan ogrtač 15, koji rotira u komori 2. Unutrašnost ogrtača ima zupce 16, koji služe za hvatanje sa zupcima 17 glave, odnosno ovaj dopuštaju, da se udalji od cevi, što zavisi od ugalnog položaja ogrtača 15. Ovaj ima na prednjem i zadnjem kraju završne površine 18, 19, koje leže prema odgovarajućim površinama 20, 21, koje su prođivene poluprstenima 22, 23, koji su u komori 2 utvrđeni klinovima.

Kad počne vraćanje glave, ova vezuje zupce 17 sa zupcima 16 ogrtača, vrši vučenje aksialno na ogrtač 15, koji vraća cev i drži je vezanu sa glavom. Istovremeno obrće se ogrtač 15, pomoću površine 18 oko svoje ose, dok se zupci 16 ne otkače iz zubaca 17 glave, tako da i ova oslobađa vezu sa cevi i te se vraća sama.

Pri kraju hoda glave napred, zupci 17 iste ulaze u šupljine između zubaca 16 ogrtača, tako da prednja površina glave leži na cevi i istu gura napred dejstvom nenacrtae opruge. Cev svom kretanju napred povlači ogrtač 15, usled veze glave 13 sa flanšom 14, i ogrtač se obrće površinama 19, 21 oko svoje ose u protivnom smislu ranijeg obrtanja i ponovo vezuje zupce 16 sa zupcima 17 glave i istu vezuju sa cevi.

Da bi se šupljine između zubaca 16 za

vreme udara i povratka glave dovela prema zupcima 17 glave, može se upotrebiti opružni klin, koji se elastično vezuje sa ogrtačem i automatski oslobađa iste, kad se ogrtač obrne dejstvom nenacrtae opruge.

Po sebi se razume, da su opisani oblici izvođenja dati samo kao primer, i da se mogu menjati prema vrsti i kalibru oružja.

Patentni zahtevi:

1. Automatsko vatreno oružje sa povratnom cevi i za vreme prve udarne faze ukočenim zatvaračem, naznačeno time, što se cev sa glavom zatvarača neposredno vezuje kočionim organom, koji se na kraju rečene faze automatski isključuje i vraća u položaj hvatanja, čim glava legne na cev.

2. Vatreno oružje po zahtevu 1, naznačeno time, što se odvajanje odns. spajanje kočionog organa vrši sastavnim delovima komore i aksialnim pomeranjem, koje kočioni organ sa cevi i glavom vrši prema komori.

3. Vatreno oružje po zahtevima 1 i 2, naznačeno time, što se kočioni organ obrazuje rotacionim elementom, koji je po-desan za vezu glave sa cevi t. j. za vezivanje i isključivanje, čija se obrtanja stvaraju zavrtnjskim površinama na pomenu-tom komadu kao i odgovarajućim površinama na zidovima komore.

4. Vatreno oružje po zahtevima 1-3, naznačeno izdubljenjem, koje je određeno zato, da drži kočioni organ u otvorenom položaju za vreme hoda, kojim se vrši izbacivanje čaure i uvodi novi metak.

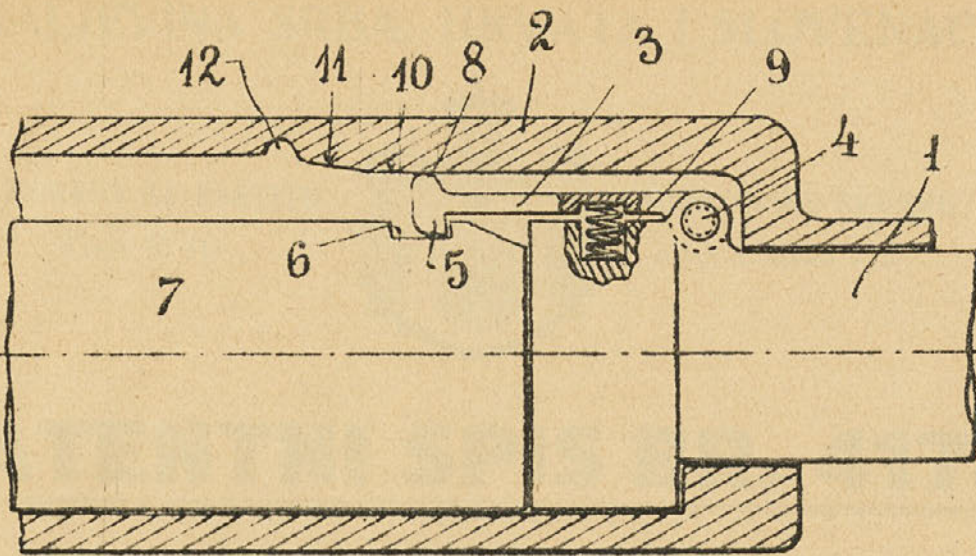

Fig. 1

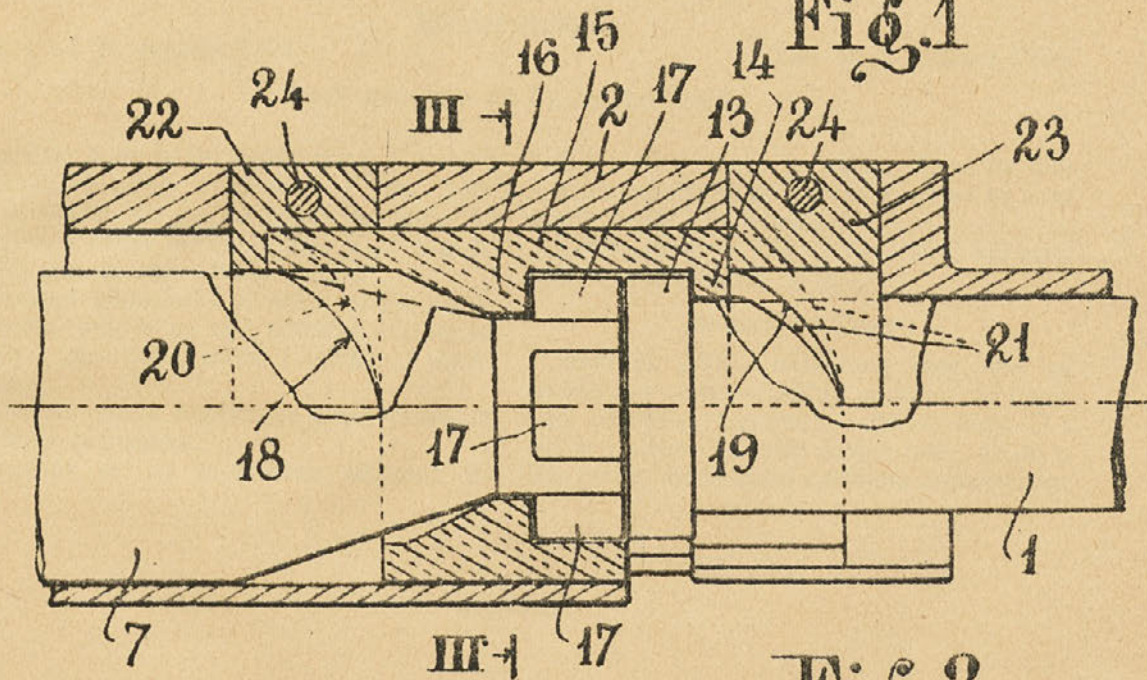

Fig. 2

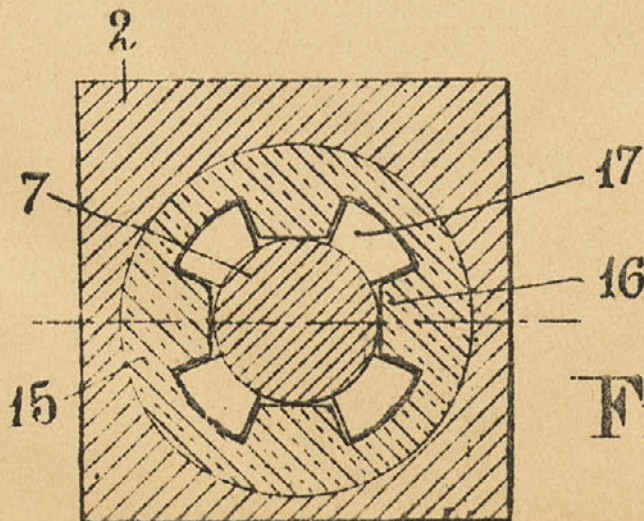

Fig. 3

